

ESPERANTO

OFICIALA ORGANO DE UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

KAJ DE INTERNACIA INSTITUTO DE ESPERANTO

Duonmonata Internacia Gazeto

Direktoro : HECTOR HODLER

ABONO

Jara Abono. 1,60 \$ (4 frankoj)
La abonoj komenciĝas de la 1^a de ĉiu monato. Oni akceptas nur unujarajn abonon. Oni abonas ĉe la Administraj, Esperanto-Oficejoj kaj lokaj Agentoj.
Redakto & Administraj : 10, rue de la Bourse, GENÈVE (Svisujo).

REKLAMO

Generalaj Agentoj : Esperanto, 10, rue de la Bourse, Genève (Svisujo).
G. WARRIER, 15, rue Montmartre, Paris; C. A. G. BROWN, 20, Wellington St., Strand, London W.C.; Germana Esp. Librejo, Rathausstr. 52, Leipzig
BIGALKE kaj MOHREKEL, Schleinitzstr. 6, Bromberg; BERGER, 9, Spineux, 3, rue du Bois-Sauvage, Bruxelles. — Vidu la tarifon sur la 3^a paĝo.

LA

Verko de Zamenhof (1)

Karaj Samideanoj,

La tutmonda Esperantistaro havas hodiaŭ la grandan ĝojon festi la 50^{an} datrevenon de la naskiĝo de nia majstro Zamenhof. Dum ĉi tiu semajno, en ĉiuj landoj, sub ĉiuj klimatoj, el ĉiuj gentoj, kunvenas, kiel hodiaŭ ĉi tie aro jen granda, jen malgranda, jen malgrandega de samideanoj, kiuj estas kunigitaj de la sama sento : Dankemeco al la kreinto de Esperanto, admiro al lia verko, fideleco al lia idealo. Klarigi al vi kial ĉi tiuj sentoj nin ĉie samtempe kunigas, kial super niaj individuaj ĉiuspecaj malsamaĵoj nin envolvas la sama deziro, mi ne bezonas. Ĉiu Esperantisto, ĉe kiu la Esperantisteco ne kuŝas nur en la kono de iaj gramatikaj formoj, tion jam scias, ĉar ĉiu tia Esperantisto konscia konatiĝis kun la instruista historio de nia afero, de la tempo kiam ĝi ĝermis en la cerbo, kaj, ĉe ĉi povas diri, en la koro de nia majstro, ĝis kiam ĝi sen alia levilo ol la forto de la ĝin naskinta ideo brave alpaŝis antaŭ la mondo. Vi ĉiuj konas — aŭ se vi ĝin ne konas, mi senhezite vin riproĉas pri tiu grava manko — vi ĉiuj konas la belan leteron pri la deveno de Esperanto, en kiu Zamenhof rakontas en la tiel modesta maniero, kiu karakterizas liajn personajn verkaĵojn, kiel li estis alkondukita al la ideo de Esperantismo. Vi tie legis kaj miris, kiel la juna Zamenhof, de la plej frua aĝo, estis interne frapita de la sennombraj malkonsentoj, kiujn naskis la diverslingveco, dank'al kiu rilatas ne homo kun homo, sed lingvano kun alilingvano, naciaco kun alinaciaco. Rimarku ĉi tiun esencan faktoro: Zamenhof ne kreis Esperanton, ĉar li per rezonado alvenis al la konkludo, ke lingvo internacia estus tre dezirinda por ke intelektuloj povu kompreni unu la alian; li ne agis kiel scienculo, por la sciencularo; li agis kiel homo por la homaro. Li ne kreis Esperanton por pure scienca lingva celo, sed li kreis ĝin por sociala homara celo. Li vidis en Esperanto rimedon dank'al kiu la homoj, super la baroj de la nacieco kaj lingvo povos reciproke sin kompreni kaj rilati unu kun la alia en plena egaleco kaj justeco, ĉar ĉiuj staros sur unu neŭtrala kampo. Ĉi tiu ideo lin turmentis; ĉi tiu ideo lin movis; ĝi lin inspiris; ĝi lin subtenis kiam antaŭ la grandegeco de la verko realigota, li sentis, ke mankas la fortoj.

Super ĉio li revenis al ĝi, speciale kiam antaŭ liaj okuloj ekstaris la unua modesta, sed grandioza enkorpiĝo de lia revo, en la paroladoj ĉe

la kongresoj de Bulonjo, Genevo, Kembrigo. Tio estas la nomata de li interna ideo de Esperantismo. Ĝi ne estas ia akcesoraĵo ia flanko speciala opinio privata de la kreinto de Esperanto, kiel supozas kelkaj Esperantistoj altirita al nia afero nur per ĝia lingva flanko; ĝi estas la animo mem de nia movado kaj faras el ĝi ion profundan, ion grandan per la signifo.

Sed — kaj en ĉi tio estas granda instruo — Zamenhof ne estis idealisto, homo revanta en sia kabineto pri plibonigo de la homaro. Li estis, nenion forlasante el sia idealeco, homo de realigado. Li ne apartenas al tiuj parolemaj ŝaguloj, kiuj kontentigas sin per grandaj frazoj aŭ vastaj teoriitaj projektoj, perfektaj kaj neniam efektigitaj kaj fortenas sin de ĉiu laboro. Li alveninte al la certeco, ke nur lingvo neŭtrale homa povos vere faciligi la interpopolajn rilatojn, kurage laboris por ĝi. Pensante li kreis. Kion li sentis, tion li realigis en konkreta, preciza verko, kaj en ĉi tio kuŝas la signo de la vera utila genio: la harmonia kunigo, la kunlaborado de l'pensado kaj de l'realigado.

Aliaj antaŭ li kaj post li revis pri plifaciligado de l'interhomaj rilatoj; aliaj prilaboradis lingvajn projektojn kaj eluzis sian vivon per detalaj teknikaj laboroj en la kampo de arta lingvo, sed neniu kunigis tiel intime la flugaltan pensadon kun la praktika kreado, kun tiu profunda kono de l'bezonoj kaj postuloj praktikaj, kiu estas tiel akra ĉe li.

Alia signo estas karakteriza kaj troviĝas ĉe ĉiuj veraj kreantoj: li nenion prenas el la aliaj, sed ĉion mem kreas, li mem suferas por sia kreaĵo, li mem ĝin plibonigas. Vi nenie vidis, ke Zamenhof konsultis dikegajn volumojn de lingvistiko kaj sentis la bezonon esplori ĉiujn eblajn teoriojn pri la esenco de la lingvoj, sed li ĉion bezonatan de li trovis en la vivo, ĉirkaŭrigardante en sia urbo Bielostoko, kiu estis por li kiel bildo malgranda, sed tute fidela de la vasta nuna mondo, kun ĝiaj gentaj malsamaj, ĝiaj lingvaj malkonsentoj, ĝiaj rasaj ŝovinismoj. Vi legis, kiel ĉe li ekaperis la fruktodona ideo pri la afiksa sistemo: li ĉiam okupata per sia unika penso vidis surskribadon, kiu donis al li la ĝerman del'solvo de gravega demando. Li ĉion mem sentis kaj eltrovis, konstatante, priprenante siajn konstatojn, ne kiel kritikanto, sed kiel kreanto lumigata de potenca idealo, kiel homo, kiu serĉas inter malsamaĵoj, kio estas komuna, esenca, ŝveke neŭtrala. Per tio mi estas kondukata al vere originala karaktero de nia majstro: la sento pri internacieco. Por krei lingvon internacian kun naturaj elementoj, por realigi tiun sintezon de ekzistantaj idiomoj, estis necesega, ke la homo, kiu tion kuraĝis fari, mem sin altigu super sia gento kaj sia lingvo, spirite

etendiĝu trans la limoj de sia hejmolando, penetrigu en la pensmanierojn de la diversaj popoloj, ne nur konu la krudan materialon de la lingvoj, la vortojn kaj la formojn, sed la vivon, la propran spiriton de tiuj lingvoj; estis necesega, ke li eniru en ilin, forjetinte ĉiun gentan, rasan aŭ lingvan ligilon, serĉu inter tiu densa plektajo de diverskoloraj ŝtofoj ion sufiĉe komunan, sufiĉe akcepteblan de ĉiuj popoloj, ion, en kiu ĉiu retrovos parton de sia amata lingvo, en kiu estas respektataj la naciaj sentoj en sia pozitiva flanko. Vere giganta kaj ne plenumbla ŝajnis tiu laborego. Ne la sola racio povis ĝin venki. Zamenhof tamen sukcesis tion fari. Li kvankam loĝanta en sama lando sciis sin altigi super la gentaj limoj; li sciis esti internacia, ne en tiu senco, ke li ĉion platis kaj niveligis laŭ unu sia teorio — kio ja estas facila — sed per tio ke li el la diverseco eliris ion komunan, unuecan, kiu ne mortigas tiun diversecon, sed ĉerpas el ĝi sian vivon kaj sian gracion. Oni povus montri, ke ĉi tiu sento estas natura produkto, ke ĉi tiu vivado en urbo kaj lando, kie kunloĝas tiom da diversaj gentoj, ke la spektaklo de iliaj malsamaĵoj, la serĉado de iu por ili komuna interkomprenilo akceptebla de ĉiuj, akiris lian senton pri internacieco. Kio ajn estas, en Esperanton li kunigis, li ekvilibrigis, li harmoniigis ĉiujn pensmanierojn. La lingvo estas nek speciale latina, nek speciale germana, nek speciale slava: ĉiu retrovos en ĝi ion de tiuj lingvosistemoj, sed kiel mirinde kunarigitaj, kunfanditaj, reciproke neŭtraligitaj estas tiuj diversaj pecoj! Kiel memstara kaj originala prezentigas la rezultato de tiu plektajo, nia Esperanto, kiu aspektas ne kiel Arlekena vestaĵo, sed kiel vera lingvo, havanta propran spiriton, dank'al la harmonia genio, kiu kunmetis ĝiajn fundamentajn partojn kaj al la vivo, kiu dank'al ni, ĝiaj uzantoj, elradias de ĝi. Kiel ĉiuj kreantoj Zamenhof nur konstruis la ĉarpentaron de sia kreaĵo, se mi povas tiel diri. Li scias, ke li ne estas ĉioscia kaj ĉion vidanta. Li ne alportis al ni vortaron plenan, sed kiel mirinde ĉiujn detaletojn, li ne forĝis kaj ne trudis al ni severajn regulojn en kiuj li antaŭvidus ĉiujn eblajn okazojn: li prezentis nur la necesan minimumon: precizajn sed largajn regulojn, simplajn por ĉiuj popoloj, por la popolo, vortaron ĝuste taŭgan por la esprimado de la komence plej necesaj ideoj. Li liveris al ni fundamenton kaj lasis al la vivo la taskon labori super tiu fundamento, laŭ la cirkonstancoj, laŭ la postuloj de la praktiko. Li havis profundan senton pri la libereco kaj necesa malecorto, permesibla de la unueco kaj ĉiea komprenebleco; li unuvorte havas la senton de l'mezuro. Kiel necesa estis tiu sento, ni ĉion ĉiutage konstatas en la kampo

prilaborita de Zamenhof. Iuj sin gvidas ekskluzive per la logiko, aliaj nenion kreas, sed kunigas ĉion troveblan, sen penso kaj sen sento. Zamenhof ĉiam staris sur la meza vojo. Ne nur en la lingvo aperas tiu sento de la mezuro, sed en lia vivo, en lia saĝa morala kondukado de nia afero.

Ha! sendube, mi scias, ne ĉiuj trovos lian verkon perfekta sed ĉiu serĉas la perfektecon sur malsama vojo por ĝin neniam atingi, ĉar tiu perfekteco estas nur unufanka. Dume, ni ekzistas, dume la vivo laboras super la fundamento de Zamenhof, ĝin pliriĝigas, ĝin plilarĝigas. Ni kunsereneco aŭskultas, ke Esperanto ne estas ankoraŭ tute perfekta, ĉar ni tre bone scias, ke ĝi, nek io ajn, estos iam perfekta. Ni scias, ke Esperanto estas arta verko, ke tiel same kiel majstroverkon literaturan vi devas akcepti ĉe se kelkaj detaletoj al vi ne plaĉas, vi tiel same devas akcepti Esperanton kiel ĝi estas, kun ĝiaj eblaj difektetoj, malsamaj laŭ la rigardantoj — ĝin akcepti pro la nova trezoro kiu ĝi alportas al la homaro aŭ ĝin tute neakcepti. La kritikistoj kaj la miopuloj ne atentante la simon, sed zorge ekzamenante per telekospo ĝiajn makuletojn, ĝin ne akceptos, sed la homoj pozitivaj kaj konstruistaj, kiuj pli atentis la vivigan sunon ol la neokulvideblajn makulojn, ĝin akceptos kaj ĝin uzos — kaj tio sufiĉas por ke ni venku.

De la laboro de ni ĉiuj dependas tiu venko. Nia agado ĉiam estu plenumata laŭ la vojo mem, kiun sekvis nia majstro kaj por ke efektivegebla, estu tiu postulo, ni ĉiam pli kaj pli rigardu al la Zamenhofa penso, ni ĉiam pli konsci pri la granda ideo, kiun Esperantismo havas en si kaj de kiu la fina triumfo de Esperanto estas neapartegebla.

Vivu la Zamenhofa Esperantismo!
H. HODLER.

SOCIA VIVO

KOMERCO

Kiu popolo estas la plej diligenta en la poŝtkart-disendo?

La plej diligentaj poŝtkart-skrubantoj estas la germanoj. Ili disendis dum la jaro 1907 1.12 miliardojn da poŝtkartoj kun vidaĵoj. Sekvantaj landoj, kun plej granda nombro de disenditaj poŝtkartoj, estas Granda Britujo kun 800.000.000; U. S. A. kun 748 milionoj; Japanujo kun 666 milionoj; Aŭstrujo kun 447 milionoj. Malmulta nombro de disenditaj vidaĵpoŝtkartoj estas en Rusujo 195 milionoj kaj Francujo 89 milionoj.

G. W.

Aŭtomata vendado de poŝtmarkoj

Por la solvo de tiu problemo oni jam multe laboris, ĉar la poŝtadministracio de ĉiuj landoj tre interesiĝas al la plej simpla kaj malmultekosta arango de vendado de poŝtmarkoj. Jam estis konstruitaj multaj poŝtmarkoj aŭtomatoj, sed ĉiuj el ili ĉefe pro tio ne kontentigis, ĉar, por ke la aparato labore la aĉetanto devis kunhelpi. Sed de tiu ĉiama skuo suferis la tuta aparato. Nun la inĝenieroj Abel kaj Oehring elpensis aparaton kiu laboras sen ia kunhelpo, tuj post la enjeto de monero. Tiu ĉi nova poŝtmarka aŭtomato estas enkondukata de la Internationale Abelsche

Briefmarken Automaten Vertriebsgesellschaft in Berlin». La aparato komencas agi nur post enjeto de monero de la speco, por kiu la aparato estas aranĝita. Falsaj moneroj trairas moner-ekzamenilon, per kiu ili estas haltigitaj, dum la aparato ne agas. Se oni enjeto bonan moneron, sed de iu alia speco, ol tiu, por kiu la aparato estas aranĝita, ĝi trairas la aparaton kaj estas per ĝi redonata al la aĉetanto. Se oni enjeto falsajn monerojn de la ĝusta speco, la aparato agas, kiel se estas enjeto nur unu monero, t. e. el lasas la respondantan poŝtmarkojn; la aliaj moneroj estas redonataj al la aĉetanto. Kiam en la aparato ne estas plu poŝtmarkoj, tiam estas tio aŭtomate sciigata ĉe la plej proksima poŝtoŭficejo. La germana poŝto havas ĉe 35 poŝtoŭficejoj, po tri tiuj aŭtomatoj ĉe ĉiu. Dum kelka tempo estis venditaj 15.300.000 poŝtmarkoj por ili. La malgajno devenanta de la enjeto de falsaj moneroj egalas al 0,005 0/0, dum ĉe la kutima vendado la malgajno estas 0,08. La germana reĝa poŝto volas enkonduki la aparaton de Abel ĉe ĉiuj poŝtoŭficejoj. La poŝtadministracio en Anglujo kaj Francujo prenis kelkajn poŝtmarkaŭtomatojn por provo.

G. WIDENES (Peterburgo).

GEOGRAFIO

Kelkaj informoj pri Montevideo kaj la « argenta rivero »

Montevideo estas granda urbo, kuŝanta sur la norda marbordo de la « Argenta Rivero »; ĝi enhavas 375.000 loĝantojn, estas la Urugvaj ĉefurbo, kaj pro sia envinda geografia situacio ĝi fariĝas la plej grava kaj komerca sudamerika marhaveno.

Tiu ĉi urbo estis fondita en la jaro 1736 de la hispana maristo Bruno Mauricio Zabala. Unu el la helpantoj-maristoj kiuj akompanis Zabala'n, vidinte la monton kiu leviĝas kontraŭ la nuna urbo, ekbris gaŝe en portugala lingvo: « Monte-vi-eu! », kiu signifas esperante: « Mi vidis monton! ». Pro tiu cirkonstanco la urugvaj ĉefurbo oni nomas « Montevideo ». La monto, el kiu devenas tiu nomo, estas la sola montevideana altaĵo sur kiu staras fortiĝo, militista malliberejo kaj granda lumturo.

La rivero sur kiu kuŝas Montevideo, estis eltrovita de la portugala maristo Juan Diaz de Solis, en la jaro 1516; tiu maristo donis al ĝi la nomon: « Dolĉa Maro », pro la malmulta saleco el ĝiaj akvoj. La indiĝenoj konsis ĉi tiun riveron per la nomo « Parana Guazu », kiu signifas: « Rivero granda kiel maro ».

Post la morto de la eltrovinto kiun mortigis la tiamaĵ ĉi-tien enlandanoj, la rivero estis nomata: « Rivero de Solis », nomo kiu estis denove ŝanĝita kiam la itala maristo Sebastian Caboto, alveninte ĉi tien por esplori regionojn ĝis tiam tute nekonatajn en la jaro 1527, renkontis ruĝhaŭtulojn kiuj donis al li kelkajn argentinajn pecojn. La fama maristo kredis ke ĉe Urugvaj ekzistis riĉaj argentinaj, nomis la riveron: « Argenta Rivero », (Rio de la Plata) per kiu ĝi estas nun konata.

La sola riĉaĵo trovebla en tiu ĉi rivero estas la bongustaj fiŝoj kiuj, grandkvante, estas eksportitaj al la Argentina Respubliko.

Ne malproksime de Montevideo sin trovas tri insuletoj nomataj « Insuloj de la Floroj », kie estas lokitaj anlaŭzorgaj hospitaloj por la infektigitaj malsanuloj alvenantaj el fremdaj landoj.

Estas multaj aliaj ne gravaj insuloj kaj kelkaj dungejoj sabloj kiujn tiujas la maristoj por la oftaj ŝipperoj.

R. V. YORGA (Del Montevideo).

La Unurelo en Anglujo

Pri la supra temo eble troviĝos interesaj la sekvantaj rimarkoj.

Dum la lastaj dekjaroj de la deknata centjaro fariĝis multaj provoj starigi sistemon de fervojo uzanta la principon unurelan, principo konata de inĝenieroj. Kelkaj el tiuj provoj havis iom da sukceso praktika, sed la kosto, kaj de konstruo de la fervojo, kaj de kurigado de la vagonoj je alta rapideco estis tro granda por ebligi sukceson financon. La unua persono kiu montris eksperimente ke estas eble konstrui vagonojn kiuj povus kuri sendanĝere sur nur unu relo, sen ia ajn ekstera apogilo — la unua, mi diras, estis Brennan.

En Louis Brennan naskiĝis en Irlando, kaj vivis dum kelkaj jaroj en Aŭstralio, kolonio brita. Ĉi tie li elpensis la ideon de torpedo gvidata de ĝiroj, kiun li vendis al la Brita registaro por miliono da spensiloj. Sed lia viveziro estis krei por Aŭstralio sistemon da rapidegoj fervojoj por unuigi kaj disvolvi tiun vastan landon,

Dum multaj jaroj li pripensadis la problemon de la starenigo, per ĝiroj, de vagono kuranta sur nur unu linio de radoj. Fine dum Majo, 1901, li publike montris sian modelon al la « Royal Society » (granda societo scienca de Granda Britujo), kaj ekvekis grandegan intereson pri la « mono-rail » (unurelo).

Sian plenlarĝegan vagonon, en kiu estis enkonstruita la stareniga aparato, li elmontris la matenon de la deka de novembro de tiu ĉi jaro, la saman tagon je kiu montrigis la simila inventaĵo germana.

Ni vivas en rapida, progresema tempo, kaj multaj en Anglujo estas la proponoj, kiuj nun estas farataj por plirapidigi la veturon. Eble dum la proksimaj monatoj okazos pri tiu ĉi temo gravaj novaĵoj (1).

R. A. M. K.

ARTO

Nova opero en Mos'vo; cenzuro kaj arto

La « najlo » de la nuna opera sezono en Mos'vo estas lasta opero de antaŭe longe mortinta Rimski-Korsakov « Ora Koketo ». Sed bedaŭrinde dum vivo de R. K. tiu ĉi opero ne povis esti prezentita pro malpermeso de cenzuro. En opera teksto, farita laŭ konata fabelo de Puŝkin, cenzuro vidis aludojn... Nur post ioma kripligo de teksto oni permesis kaj en septembro de nuna jaro la opero estis prezentita unuan fojon.

Tiu ĉi cigna kanto de komponisto estas unu el la plej belaj liaj verkoj kaj povas esti metita en unu vico kun liaj ŝnegrucka (ŝnegrucko) kaj Sadko. R. K. ĉiam serĉis novajn vojojn, aŭ pli bone diri ĉiun novan operon li skribis en aparta stilo. Ĉerpante ĝin en konstanta evolucio de sia genio kaj en aparteco de teksta enhavo. Pro tio liaj operoj ne estas similaj unu al alia, kaj ilia muziko ĉiam kunfandigas kun teksto.

Muziko de « Ora Koketo » estas riĉa per reliefaj melodioj, riĉe orkestrita kaj mirinde farita en rusa-nacia stilo, ne perdante tamen sian internacian pure-muzikan signifon.

Jen iaj cenzuraj kuriozaĵoj: Caro Dodono estas ŝanĝita en vojvedo (militkondukanto).

La vortoj de Astrologo (en prologo): « fabelo estas mensogo, sed en ĝi estas aludo, al ia homa edifo », estas ŝanĝitaj en vortoj: « fabelo montras, kian potencon havas la pasio en homaj aferoj ».

Kiam astrologo petas caron Dodonon ke li jesigu sian promeson skribe, laŭ leĝo, Dodono respondas: « Laŭ leĝo? » Kion signifas la vorto? Neniam mi aŭdis pri ĝi. Mia deziro, mia ordono — jen estas leĝo por ĉi fojo! Tiuj vortoj de Dodono estas ŝanĝitaj per vortoj: « Kion? Tio-ĉi estas novaĵo! Ĉu vi pripensis viajn vortojn? »

Starigante novan imposton Dodono diras al popolo: « se iu vojevodo aŭ lia subulo (kollektante impostojn) volas preni iom pli, vi ne kontraŭdiru: tio-ĉi estas ilia afero ». Tiuj vortoj estas ŝanĝitaj per tiuj: « se iu el vi volas alporti iom pli, li donu; tio estas lia afero ».

Apud Dodono mortinta la popolo kantas: li, saĝa, regis popolon kuŝante (dormante), manĝis kunmetinte ». Vortoj estas ŝanĝitaj tiel: « li estis saĝa kaj juĝis nin tute prave » k. t. p., k. t. p.

N. KARANOV (Moskvo).

IDEOJ & FAKTOJ

Kiel bone oni konas en Italujo la diplomatan lingvon

Ni tradukas jenan artikolon el itala ĵurnalo « Avanti » (Antaŭen). La artikolo estis represetita de multaj italaj ĵurnaloj sed certe neniu konkludis por la neceseco enkonduki neŭtralan facilan helplingvon.

Senatano P., profesoro de internacia juro ĉe itala unuagrada universitato, riprezentinto kaj riprezentanto de Italujo en gravaj eksterlandaj konsilioj, kiel raportanto de la komiso ekzamenanta la internacian konvencion pri malpermeso de nokta laboro de infanoj kaj virinoj enhavita en la franca teksto de la Konvencio, erarante pri la vorto exploitation ĝin tradukas kvazaŭ ĝi estas eksplozon kaj pri tiu ĉi naŭva dusecaĵo kunindras kaj prezentas el Senato ian sian strangan teorion pri cirkonstancoj de deviga forto (force majeure) kaŭzitaj de neantaŭvidebla eksplodo ĉar ĝi ne havas periodecon. Notu la leganto ke la teksto de la artikolo estas: « La malpermeso de nokta laboro povas esti forigita en cirkonstancoj de deviga forto

(1) Komparu kun artikolo samtema aperinta en n° 67.

(1) Parolado farita ĉe la festo de la Genevaj Esperantistaj Grupoj, okaze de la 20^a datreveno de la naskiĝo de D-ro Zamenhof.

700.090-F. 82p.

1910

69-91

HEJMA BILDO

Ivan H. H. H.

(force majeure), kiam en iu entreprenu okazas interrompo de ekspluatado ne antaŭvidebla, interrompo kiu ne havas periodan karakteron ». Al demandoj de senatano Buonamici de la Pisa Universitato, kiu ne bone estis kompreninta, kaj petis ian klarigon, senatano P... respondas : « Mi diris ke ekzistas du esceptoj en kiuj oni povas laborigi la virinojn, krom la fiksitaj limoj, nome kiam en la fabriko okazis neantaŭvidebla eksplodo, kio starigas cirkonstanco de deviga forto, laŭ kiu oni volas helpi la industriojn aŭ la socio- tion kiu suferis malutilon, permesante la rekomencon de la laboro. Tiu ĉi kaj ne alia estas la signifo de deviga forto. Tiele, almenaŭ, ŝajnas al mi ke kunkomisianoj kaj proponanta registaro komprenis la demandojn. »

Senatano Bonamici ne respondis, kaj la stranga diskutado restas konservita en la dokumentoj de l'Senato, entenate la dan-kojn de l'ministro por la studo *diligenta, akurata kaj klara*, plenumita de la rapo-rtinto, senatano P... Sen komento!

O. N. UNNI (Konsulo, Bologna.)

La Kooperacio en Rusujo

La unua konsuma asocio en Rusujo estis fondita en 1865 : Nun estas 3.500 kon- sumaj asocioj (krom Finnlando) 550.000 anoj. Konsumoj kaj aliaj kooperacioj ko- menceis kreski aparte rapide de 1906, kiam la politika ondo plimalaltigis. La plimulte da konsumaj asocioj (85 %) estas en vila- ĝoj.

En rusaj konsumaj kooperacioj oni prunte- donas produktojn pli ofte ol en okcident- eŭropaj landoj. En iaj vilaĝaj koopera- cioj oni donas komercaĵojn al vilaĝanoj ne por mono, ne prunte, sed por iaj vila- ĝaj produktoj (greno, ovoj, bruto, fiŝo...), aparte tia intersaĝo ekzistas en Siberio. Krom tio ekzistas en Rusujo 3.070 kredi- taj asocioj kaj 1.616 ŝparpruntaj asocioj. Kreditaj asocioj ne nur pruntedonas, sed ankaŭ aĉetas agronomiajn ilojn, maŝinojn, semojn...; vendas grenon, fondas kon- su- majn magazenojn.

Fine ekzistas vilaĝanaj aĉetoj kaj ven- daj asocioj (ĉirkaŭ 1.000); ili aĉetas ilojn, maŝinojn, semojn, sterkajojn...; edukas brutojn, abelojn, sekigas, purigas kaj dis- specigas grenon, vendas grenon kaj lego- mojn. Iaj asocioj lastatempe larĝe organi- zos vendadon de greno.

Pro politikaj kondiĉoj en Rusujo la ligoj de asocioj tre malrapide disvolvigos; nur ekzistas en eŭropa Rusujo du ligoj de vi- laĝaj asocioj, unu en Peterburgo, alia en Rigo. La Peterburga ligo unuigas ĉirkaŭ 40 asociojn; la buterfaraj asocioj ekzistas ĉefe en Siberio; ilia nombro estas ĉirkaŭ 300 kun 120.000 anoj; ili posedas 700.000 bovinojn; laŭjara ŝpezo estas 16.000.000 spemiloj; 40 0/0 de Siberia butero estas farataj en tiaj kooperacioj. Antaŭ unu jaro estas fondita la ligo de Siberiaj buter- faraj asocioj; tiu ligo unuigas 80 asociojn; ŝpezo de ligo en 1908 estis 3.500.000 Sm.; ĝi estas en komercaj rilatoj kun Anglujo.

N. KABANOV (Moskvo).

Pri la proceso de Zagreb

Pri la artikolo aperinta en N° 66 de « Espe- ranto » ni ricevis la jenan leteron :

La N° 66 de « Esperanto » enhavas arti- kolon, kiu, laŭ mia opinio, staras kontraŭ la principo de neŭtraleco en politikaj kaj naciecaj aferoj. La dirita N° publikigas vicon de efektivaj nekorektaĵoj, kaj kalu- niaĵoj pro kiuj ĉiu Hungaro devas sin senti ofendita. La tasko de Esperantismo devas esti serĉi la ilojn por unuigi la ho- maron kaj eviti ĉion, kio povas disigi ĝin. Tion devus Esperantistoj kaj Esperantaj gazetoj preni el la koro.

Ĉar ne povas esti la intenco de « Es- peranto » inciti malamon kontraŭ la Hun- gara nacio, mi permesas al mi esperi, ke vi havos la bonecon deklari en la plej proksima numero, ke tiu senfunda kalu- nio nur erare trovis akcepton en la kolo- noj de via gazeto.

La artikolo enhavas tiel multe de insi- nuacioj kaj neveraĵoj, ke detala refuto estus neeble, escepte se oni volus skribi la tutan historion laŭ la efektivaj faktoj. Sed ĉar la raporto de S-ro Nebuška sin etendas dum tri jaroj, de 1907 ĝis 1909, tio plenigus ĉiujn kvar paĝojn de via gazeto.

Kio koncernas la Zagreban proceson, Hungarujo havas nenion komunan kun ĝi. Kroatujo estas aŭtonoma lando, havas propran juĝantaron kaj ĝiaj instruitaj ju- ĝistoj, en publika traktado alportis la ju- ĝon en la nomo de la reĝo. Estas do ne- vere, ke « senkulpaĵ homoj estis malliberi- gitaj », kaj nevere estas, ke tio estis farita « pro ilia honesta klopodo pri progreso kaj repaĉigo de Serbio kun Kroatujo ».

Koncernante S-ron Bjoernstjerne Bjoern- son, kondamna publikigo aperis de li en ĉiuj gazetoj, post kio, en samaj gazetoj, kelkaj fortaj malafablaĵoj es- tis diritaj al li de unu el la plej emi- nentaj ŝtatviroj hungaraj kiu samtempe estas superŝtata membro de la pacligo. S-ro Bjoernson estis devigita deklari, ke li estis trompita de senkonscienca infor- manto. Rilate al la certigo de la kuracis- tino, S-ino Wistein el New-York, staru tie, kiel principo, ke ĉiu ŝtato rajtas difini, kia estas la lingvo de instruo en ĝiaj lernejoj; estas nature, ke en Hungarujo ŝtatlingvo estas la hungara kaj ne ekzemple la bohe- ma. Sed hungara ŝtatlernego troviĝas en ĉiu vilaĝo. Tuŝante la okazon de Ĉernova, en nenia ŝtato la registaro permesus fun- cii en publika ofico iun, kiu estas punita. Tial eksparŝestro Hlinka ne povas esti pastro, ankaŭ tiam ne, kiam la erarigita sencia popolo fariĝas incitita. Ĉar la po- polo bonvole ne lasis komenci la oficon de tiu pastro, kiun la registaro elektis, oni estis devigita instali lin kun aŭtoritato de armiloj. La popolo bedaŭrinde estis sufiĉe blindigita, kontraŭstarigi sin al la armiloj. La malĝojaj konsekvencoj estas konataj. Ĝendarmoj ne komprenas ŝereon. La sci- ĝo, laŭ kiu la sentenco : « slovako ne estas homo » estas legebla en ĉiu hungara ga- zeto, aŭ eĉ en unu serioza hungara gazeto, estas timema mensogo. Ke Lajos Kossuth kaj Sandor Petoefi estis slovakoj, estas ne vera.

M. SPITZER (Budapest).

Ni pro senpartieco la ĉi-supran respon- don, sed, se oni relegas la aluditan artikolon pri Za- greba proceso, oni konstatos, ke la nacia eksci- ĝigemo de nia korespondanto malprave elmon- tris ĝi. La artikolo de ni publikigita neniel ofen- dis Hungarujon, nek Hungarojn, sed preparis proceson, kiun la plimulto de la Eŭropaj ga- zetoj severe ĝojis. Ni konsideras, ke tiu diskuto, kiu nur povos sencele eksciti novajn soviniŝta- jojn, tute malutilajn ĉe ni, estas nun finita.

Ren.

La Faktoj

6 decembro. — ANTIBES. — En la aerodromo de Lebragne, aviadisto Fernandes falas el sia aeroplano kaj mortas.

8 decembro. — MILANO. — Solena ceremonio por rememorigi la trian jarcentfeston de la Bi- blioteko Ambrosiana.

MUNHEMO. — Mortas pentristo Hermann Kaul- bach.

MILANO. — Fermo de la ekspozicio de aviado. 10 decembro. — ROMO. — Sonnino starigas novan ministaron.

12 decembro. — ROMO. — Solena malfermo de l'Internacia Instituto de terkulturado kaj akcepto de la naciaj delegitoj.

15 decembro. — MILANO. — Direktebla aer- ŝipo de Inĝeniero Forlanini « Leonardo da Vin- ci » flugas super Milano.

BRUNSWIGHEIG. — Edziĝo de reganta princo kun principino Elizabeto Stolberg-Rossla.

16 decembro. — FIRENCO. — Mortas zoolo- zisto Henriko Hillyger-Giglioli.

BERNO. — La Parlamento elektas kiel prezi-

sen ia motivo, por ke li inkliniĝu al plej granda malkonfido. Malfeliĉe ke lecionoj hejmaj, tiel klaraj, ĉiutagaj, perdiĝas sen ia utilo por la homaro ! Kia ŝparo de do- loraj malfeliĉoj kaj de maldolcaĵ pentoj, se multaj lernus de la kato esti singarde- maj kun la novekonatuloj, ne malfirmi la kordon al la unua flatemulo, ne fari profi- tan ligan kun la unua fripono kiu prezenti- ĝas antaŭ ili.

Nia malgranda amiko kreskas meze de la karesoj kaj zorgoj de la familio, trin- kante bonegaĵn buljonojn kaj gustumante la plej delikatajn frandaĵojn tuj kiam tion permesas al ĝi la fortoj de la dentoj kaj de la ventriko. Tiu ĉi bonstato fizika kaj morale disvolvas en ĝi la sentojn de la gajeco kaj ĝojeco, kiuj en la plenaĝo mo- difiĝos en kvietan kaj trankvilan spiritse- renecon alkondukantan al la mallaboremo kaj al la suprenmeditema vivo. Observu ĝin; ĝi amuzas ankaŭ sola, ĉar la kato, kutime, sufiĉas al si mem. Rubandoj pendanta el seĝo, franĝo de litkoverto, fadenvolvajo malbone gardita, ĉio taŭgas por ĝi kiel honesta amuzajo. Kiam mankas aliaj iloj, ĝi amuzas eĉ per sia propra vorto, kaj ku- rantante posten de ĝi, kiu ĉiam forkuras, eble ĝi estis la unua kiu inspiris al la filozofoj la ideon de la rondo mallogika. Ĉi ĉif- difektas la ĉapelon de l'mastrino kaj la ĉapeton de la mastro : poste ĝi kuŝiĝas interne de ili laŭ la plej ridindaj pozoj; nur ĝi ne ridas ĉar la veraj kaj kapa- blaj ŝercemuloj neniam ridas : mi vokas kiel atestantojn la emfazajn humanecajn deklamadojn. Se vi ja helpas ĝin en la ludado, ĝi rezistas dum multaj horoj. Vergo kiun vi agitos antaŭe, paperbuleto kiun vi jetos antaŭ ĝiajn piedojn, iĝas ĝin mirinde kurl, salteti kaj kunruliĝi. Vespere okazas veto de la infanoj por havi la kateton en la lito, kaj ĝi havas la bo- necon vin sekvi sub la litkovertojn kaj favori la dormon per la dorlotema mu- ziko de sia *fron-fron*.

donton de la konfederacio por 1910, Robertson Comtesse, el Neuchatel.

17 decembro. — BRUSELO. — Mortas reĝo Leopoldo dua.

18 decembro. — ROMO. — Malfermo de la deputatĉambro. Sonnino prezentas la novan ministaron.

PARIZO. — Akademio de socialaj kaj politikaj sciencaj elektas kiel akademianojn, Teodoron Roosevelt.

CANNES. — Mortas granda duko Miĥailo Mi- ĥailoviĉ.

19 decembro. — LISABONO. — Ministraro eks- ĝas.

21 decembro. — LONDONO. — Terura brulado de la kvartalo Clapham Junction. Multaj perein- toj. Dek milionoj da Sm. de malĝajno.

CETENA. — Eksiĝo de la ministro de l'milito.

22 decembro. — BUKARESTO. — La prez danto de la ministaro Bratiano estas grave vundita pro atenco.

LISABONO. — Beirao starigas novan minis- taron.

BLEWSFILD. — Okazas sanga batalado en la respubliko de Nikaragua. Ĝio Estrada koman- danto de la revoluciistoj vunkis la partianojn de la prezidanto de la Respubliko.

A. TELLINI.

Ĝus aperis la kvara eldono de la Oficiala Jarlibro de U.E.A. por 1909, korektita kaj kompletigita 30 SPESDEKOJ

Internacia Dataro

Tiu ĉi rubriko celas doni por ĉiu tago de la jaro la datrevenon de la plej memo- rindaj faktoj de la historio de la Homaro. Alivorte ni deziras starigi internacian ka- lendaron kun la efemeridoj. Vere tutmonda senpartia dataro estas ebla nur kun la helpo de diversnaciaj kunlaborantoj. Ni petas de la legantoj korektojn kaj aldonojn al mia verketo.

A. TELLINI, Vallescura II, Bologna.

Januaro

1. Kristana festo por rememorigi la ĉir- kaŭtrancŝon de Jezuo Kristo. — 1801 Alber- to Piezzi en Palermo, malkovras la unuan asteroidon (malgrandan planedon). Cereso. — 1501 Sendependiĝo de Svisujo — 1886 An- glujo proklamas la anekson de Birmanujo en la Inda-Brita Imperio. — 1891 Mortas en Milano geologiisto abato Antonio Stop- pani.

2. 1829. Mortas filozofo kaj ekonomiisto Melkioro Gioia.

3. 664 el la fondo de Romo, naskiĝas en Arpino, Marko Tulio Cicero. — 1875. Mor- tas Larousse, aŭtoro de la granda univer- sala leksikono de la XIX^a jarcento.

4. 1334. Naskiĝas en Chambrey, Amedeo VI el Savojo, nomita la « Verda Grafo ».

5. 1588. Mortas en Bloĉ Katerino de Me- dici.

6. Epifanio, aŭ apero de la Sinjoro, festo de l'tri reĝoj aŭ de l'tri Maĝoj. — 1402. Triumfa eniro en Granadon de la katolikaj Gereĝoj.

7. Kristnasko laŭ malnova stilo. — Unua tago de Karnavalo. — 1715. Mortas kardi- nalo ĉefepiskopo De la Motte Fenelon.

8. 1642. Mortas Galileo Galilei en Arcetri.

9. 1873. Mortas Napoleono III en ekzilo en Chislehurst (Kent).

10. 1860. Theodor v. Grimm starigas pre- cizajn regulojn por estonta tutmondlingvo.

11. 1801. Mortas en Venecio komponisto Dominiko Cimarosa.

13. 1813. Emancipiĝo de la sklavoj en Buenos-Ayres.

14. Novjaro laŭ malnova stilo. — 1524. Johano Verrazano Florencano ekŝipiras el rifo apud Madero, kaj esploras la mar- bordojn de la Norda Ameriko (Hudsona golfo). — 1807. Naskiĝas en Stralsund Her- mann Burmeister, direktoro de la Muzeo de Naturhistorio de Buenos-Ayres.

15. 1716. Filipino V^a de Hispanujo malper- mesas la duelojn.

La Kato simbolo de libereco

Ĉio ĉi kredigus ke la kato estas obeema amiko, preta al viaj kapricoj, almenaŭ kiam ili akordigas kun ĝiaj komfortoj. Sed atendu kelkajn semajnojn kaj poste vi vi- dos. Iun tagon ĝi trovas malferrnita la pordon kaj deziro de novaĵoj ĝin instigas supreniri la ŝtuparon kaj eniri en la sub- tegmento. El tie tra tegmenta fenestreto ĝi supreniras sur la tegmenton por spi- riom da libera kaj pura aero, kaj por regi per sia rigardo parton de la urbo. Kal- ku la je ke de tiu momento ĝi fariĝis ple- naĝa liberigita de ĉia dependeco de la fa- milio. Ne suspektu, miaj karaj, ĝi ĉiam restos via kato; ĝi reeniros por tagmanĝi kaj vespermanĝi, tre multajn fojojn ankaŭ por dormi; ofte okazos ke ĝi dum la tuta tago ne eliros el la domo; ĝi faros longan akompanion al la virinoj kiam ili laboras, ĝi restos multajn horojn ĉe la fajrujo pre- cipe ĉe tiu de la kuirejo; sed ĉio ĉi laŭ ĝia plezuro sen devigo kaj regulo, tute sendepende de via volo, ne pravigante siajn longegajn forestojn kaj la gravajn kaj oftajn modifojn de sia vivmaniero. Fiksu bone en via plezuro; ĝi vivas nur por si mem, kaj neniel zorgas pri vi, se ne por kiam vi ne estas pretaj al ĝiaj deziroj. Ek- zemple ĝi ne demandite venos tridek fo- jojn, ripozi sur viajn genuojn, la trideku- nuan fojon, kiam vi ĝin alvokos, ĝi ne vo- las, kaj se ĝi ne volas nenio helpas. Kaptu ĝin kaj tenu ĝin perforte, kaj ĝi ŝajnos dum momento fleksiĝi, sed tuj kiam vi la- sos ĝin libera, ĝi forkuros.

Ju pli vi obstinos, des pli ĝi plifortigos sian obstinon, kaj sian kontraŭdiran inkli- non. Fine, vi povos ĝin ankaŭ mortigi : sed vi neniam ricevos de ĝi kontraŭvole agon eĉ la plej malgrandan de submetiĝo, de obeemo; tio ne por eterne, eĉ se la mondo devus disfali. Ho kia besto plena je karaktero ! Kia alta instinkto de fiera sendependeco ! De tiu sendependeco kiu havas la solan pravigon en si mem, La

TRA LA MONDO

SAN SEBASTIAN (Hispanlando)

Same kiel ĉiu lando enhavas inter siaj urboj unu aŭ pli preferindajn urbojn, kel- kajn ĉu pro beleco kaj pureco, la aliajn ĉu pro industrio, k. t. p., kies favorema fa- mo, trapasante la landlimojn de Oriento al Okcidento, grandigas la nomon de la na- cio; ankaŭ, inter kelkaj florantaj urboj de Hispanujo, famon akirigas urbo nomata *San Sebastian*.

Proksimume San Sebastian enhavas 50.000 loĝantojn kun grandaj kaj belaj konstruaĵoj tute novaj, ĉar la urbo anko- raŭ ne havas unu centjaron de kiam ĝi estas rekonstruita; ĝi estas somera restejo de la hispanaj gereĝoj kaj aristokrataro,

Ĉi tiu urbo estas landlimo en la okcid- lenta parto de Francujo, ĝi estas duonin- sulforma, ĝi estas banata de la frizitaj on- doj de la *kuntabrika Maro*, ĝi estas ĉirkaŭ- ata de la konkoforma sabla bordo kaj ĉiusezone ornamata de verdapiŝita mon- taro, kies pentrinnda vidaĵo ĉarmas la vi- zitantojn, kiuj, ju pli ĝin vidas, des pli ĝin amas.

A. TUDORI (Del. San Sebastian).

UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

(U. E. A.)

OFICIALA INFORMILO

ADMINISTRA FAKO

Gravaj aĵoj.

La lasta tempolimo por la ricevo de la *balotiloj* estas fiksita je 15 Januaro por Eŭ- ropaj landoj kaj 15 Marto por transmaraj landoj.

Ni rememorigas, ke la Delegitoj ne devas sendi al ni la liston de la repaĝinoj por 1910, sed nur la liston de la personoj eksigintaj aŭ rifuzintaj la repaĝon de la ko- tizajo kaj la liston de la novaj membroj (t. e. personoj, kiuj ne estis membroj dum 1909).

La subdelegitoj, laŭ la novaj § de la statuto, kiuj de nun dependas de iu Dele- gito kaj estis avizitaj pri tio, bonvolu de nun sin turni al sia regiona Del. por ĉio, kio koncernas U. E. A.

La Del. estas tre insiste petataj ĉiam skribi la nomojn de la novaj membroj sur specialajn membrolistojn, senpage senda- tajn de ni, kaj ne sur poŝtkartojn aŭ man- dalkuponojn.

Nova *Oficiala Bulleno* estas en pre- paro kaj aperos en februaro.

Je la 10 Januaro aperis la *kvara* el- dono de la *Oficiala Jarlibro* por 1910. Tiu ĉi nova eldono, korektita kaj kompletigita, havas multajn novaĵn informojn kaj aldo- nojn pri la servoj de U. E. A. Ĉiu Espe- rantiano, por eviti erarojn rezultantajn el la oftaj ŝanĝoj de adresoj, nepre devas posedi tiun novan eldonon. Prezo : 0.30.

Oficiala tradukistaro.

Ĝis nun la jenaj personoj akceptis la taskon de oficialaj tradukistoj de U. E. A. G. Atanasov, Del. Sofia (Bulgara lingvo). E. Backman, Del. Helsingborg (Sveda). Bigalke Mohwinkel, Traduka Oficejo, Bromberg (Germana). E. Missailidis, Del. Smyrne (Turka). L. Moraes Sarmento, Del. Evora (Portu- gala). I. Nenadoviĉ, Del. Belgrad (Serba). E. Robert, Del. Paris (Franca). S. Rudnicki, Del. Krakow (Pola).

D-ro Stamatiadis, Del. Samos (Greka). A. Tellini, Del. Bologna (Itala).

FAKO ESPERANTO OFICEJOJ

Esperantia Librejo.

Responde al la diversaj demandoj faritaj al ĝi lastatempe, la Esperantia Librejo li- veras la jenajn informojn:

La katalogo de la librejo, kiu ĵus komen- ciĝas, ne estas ankoraŭ presita. Ĉar ĝi li- veras ĉiujn librojn, insignojn, propagan- dilojn, k. t. p. oni povas uzi intertempe iujn ajn katalogojn.

La kondiĉoj por la vendado de la oficia- laj eldonaĵoj de U. E. A. estas konigitaj per la lasta n° de *Esperanto* kaj la 4^a eldono de la Jarlibro. Tiu kondiĉoj estas samaj por ĉiuj kaj estas farataj nur al Delegitoj, Es- peranto-Oficejoj aŭ librovendejoj. La men- doj estas sendataj afanke.

La kondiĉoj por la vendado de la Espe- rantiaj libroj, propagandiloj, insignoj, k. t. p. estas fiksataj en la 4^a eldono de la *Jarlibro*. Krom la rabatoj montritaj, por mendoj superantaj jare 50 Sm. oni ricevos denove 3 0/0, por mendoj de pli ol 150 Sm. 5 0/0 jare. Tiuj specialaj rabatoj estos kre- ditataj al la klientoj en la fino de ĉiu jaro.

Klientoj dezirantaj preni librojn komi- seis ricevos kontraŭ depono de iu ajn sumo librojn por elekto, kiujn ili povos resendi dum 6 monatoj aŭ intersaĝe postuli sam- valorajn aliajn. Ili do havos la eblecon, pagante la poŝtspesojn, spertiĝi, kio plej multe plaĉas al ilia klientaro.

TURISMA FAKO

Gvidfolioj.

La subfako gvidfolioj estis translokitiga en Genevon. Ĉiuj korespondantoj rilataj al tiu servo devas do esti adresataj al la cen- tra Oficejo de U. E. A.

Ni rimarkas, ke malgraŭ niaj alvokoj nur 30 urboj ĝis nun eldonis gvidfollon. Tiu nombro estas tute ne sufiĉa. Por ke la in- stitucio de la gvidfolioj servu al la voĝan-

toj, estas nepre necese, ke ĉiu urbo, kie estas Delegito, posedu sian gvidfollon. La unua tasko de Del. devas esti la klopodado por ke la loka grupo ĵeldonu tiun gvidfo- llion, kiu permesos al la voĝantaj Espe- rantianoj havi la plej necesajn informojn pri la urbo. Ni ripetas, ke U. E. A. prenas sur sin la presadon de 1.000 gvidfolioj po 5 Sm.; el tiuj 1.000 ekz. 500 estas uzataj de ĝi por dissendado al la petantaj voĝan- toj. Specimeno estas senpage ricevebla.

Aliparte, ĉar la gvidfolioaro estas per si mem bonega propagandilo por la turismaj servoj de U. E. A., la *Esperantia Librejo*, laŭ diversaj petoj, decidis, ke de la 10 Januaro ĝi vendos kolekton de 25 *diversurbaj gvid- folioj* po Sm. 0.25, afrankite. Tiu kolekto estas tre rekomendataj al la grupoj, Esp. Oficejoj por propagando, elmontrado, k. t. p.

Por konigi U. E. A. uzu la naslingvajn propaganditojn (france, germane, itale, hispane, ruse).

Esperantiaj Informoj

El la Oficejo de Esperantio; Lastatemparj fari/aĵoj

Dum la ĵusa monato la Oficejo de U. E. A. plenumis la jenajn laborojn : Forsendo al ĉiuj Del. kaj Subdel. de la dokumentoj por agado dum 1910 — Balotigo de la Del. kaj repaĝigo de la kotizajo — Difino de Subdel. kaj Del., kaj sendo de cirkulero-letero pri tio — Sendo de cirkulero-leteroj por kreo de Jura Konsultaro kaj Tradukistaro — Plena reorganizo de la financa fako kaj kreo de nova librotenado — Funkciigo de la Esperantia Librejo — Ekza- meno de la projektoj prezentataj al la Komitato. Dum decembro estis ricevitaj (sen la presaĵoj) ĉirkaŭ 1.000 korespondajoj.

Jubileo de Zamenhof.

Okaze de la 50^a datreveno de la naskigo de nia majstro, tre multaj grupoj organizis sukcesajn festojn. Ni ricevis pri tio tre multaj rapo- rtoj, kiujn ni pro manko de loko kaj por ne favori tiun pli ol alian ni ne povas publikigi. Ni tamen sincere dankas la raportintojn kaj ĝojas pri tiuj manifestacioj de amo al Esperantisma ideo.

Berlin. — La Konsularo intencas prepari efikan propagandon por la disvastigo de U. E. A. en Berlin kaj instigi la Delegitojn de german- lingvaj landoj fari same. Ĝi do proponas al la Delegitoj de Germanujo labori kune kun ĝi. Ekzemple oni povas fariĝi kune la necesajn prospektajn kaj propagandilojn, germane pre- ŝantaj, sendotajn al firmoj, entreprenoj k. t. p., pripensante ke oni povus presigi grandan kvan- tan pli malmultekoste. Oni do petas la Dele- gitojn de Germanlando, kiuj intencas partopreni je tiu ĉi propagando, sin turni Berlinon. Ĉiujn leterojn kaj demandojn oni bonvolu direkti al la Delegito de U. E. A., S-ro G. Raech, Berlin Str. 29. Am Tempelhofer Berg 2 (Komunikita de la Del.)

Cartagena (Hispanujo). — Okaze de la sukcesa festo por la Zamenhofa Jubileo, S-ro Franco, nia nova Del. faris paroladon pri nia Asocio kaj ĝia granda rolo en la Esperantia familio. En aliaj urboj niaj Del. same agis.

Cartagena (Hispanujo). — La gazeto « El Porvenir » publikigas la paroladon de S-ro Pri- vat en Barcelono, hispanigitaj de nia tiea Del.

Dresden. — Al la nomoj de S-roj Dinger kaj Tesner, oni devas aldoni ĉi tiun de S-ro Ra- deck, erare forgesitan en nia lasta kroniko, kaj dank'al kiu la nombro de la lokaj Esp.-ianoj an- kaŭ multe pligrandiĝis.

Ĉiuj Esperantianoj uzu la Esperantiajn markojn vendatajn por la centra kaso.

Esperantia Parolejo

Propono

En la n° 64 de *Esperanto*, S-ro Tomić tre prave plendis pri manko de verdaj steloj en la esperantistaj butonruoj. Voĝantaj Esperan- tistoj ofte ĉagreniĝas vidante nek stelojn nek aliajn propagandilojn kiam ili alvenas en staci- domojn kaj urbojn. Kiel ofte mal

transiros al ambaŭ Hinduoj, penetros en Hinduojn, en Japanujojn, kaj faronte sian lastan viziton al Aŭstralio kaj eble Nova Zelando, li finos en 1915 sian pilgrimadon, kiu pruvas, ke homa volo povas dŭre venki multajn malhelpojn. S-ro Winterfeld portas la verdan stelon, kaj « Journal » « Corriere delle Puglie » de l'10a Julio menciis, ke li parolas Esperanton. Mi deziras al mia sumnaciato bonan vojaĝon, kaj esperas ke la helpo al li de U. E. A. kaj de Esperanto estos same granda kaj propaĝandiga.

Paul BINEMAN,
(S.-D. 495-22-1, Patras, Grekujo).

Oni legu atente la 4^{an} paĝon de Esperanto.

Varietea Mondo

Studante la evoluon historion de l'Esperanta movado oni trovos, ke ĝia karaktero precipie en la lasta epoko tute aliĝis. En la unua periodo oni lernis esperantan lingvon por idealaj kaŭzoj kaj por propagandi ĝin. sed kun la kreskanta disvastiĝo de l'lingvo aliĝis ankaŭ personoj, kiuj volis uzi kaj apliki ĝin por specialaj aferoj. La sekvo estis, ke en la posta tempo formiĝis diverspecaj asocioj, kiuj sukcesplene uzis esperantan lingvon en internaciaj kunvenoj, kongresoj k. t. p.

La plej rimarkinda kaj grava okazintaĵo en la lasta tempo sendube estas la fondo de l'faka asocio « Varietea Esperantista Ligo » de S-ro Karl Schwarz.

Antaŭ kelkaj semajnoj ni jam raportis pri tio per speciala artikolo en esperantaj gazetoj kaj per specialaj ĉirkuletoj, dissenditaj al kiel eble plej multaj grupoj kaj samideanoj. Tie ni jam detale klarigis la gravecon de tiu ligo por nia movado kaj ne estas necese, ripetii tion ankoraŭ unufoje.

De post anoncado de l'fondo de V. E. L. la direktantaro tute ne forlasis la persekutadon de l'afero. Fervore oni laboris pri ĝia organizado. sed la tuta organiza laboro estas tro ampleksa por fini ĝin dum kelkaj semajnoj. Sed tamen dank'al la afableco kaj helpemeco de niaj samideanoj prosperis al la direktantaro bone progresigi la laboron. Kiel ni jam sciigis oni estas starigonta informejojn kaj helpojn. Jam multe da eminentaj samideanoj sekvis nian alvokon kaj fariĝis varieteaj konsuloj kaj sciigoj el ĉiuj partoj de l'mondo pruvas, kiel bone oni komprenas la gravecon de nia ligo.

Sed kun la kreskanta amplekso de l'tuta afero oni spertis, ke ne estas plu eble, direkte monciĝi ĉiujn sciigojn al la membroj kaj konsuloj. Pro tio oni decidis, elekti ligajn gazetojn, en kiu oni publikigos ĉiujn ordojn, sciigojn, novaĵojn k. t. p. Kiel esperantaj ligaj gazetoj oni elektis la oficialan gazeton de U. E. A. « Esperanto » kaj Germana Esperanto-Gazeto en kiuj aperos unufoje en la komenco de ĉiu monato speciala parto kun la titolo

« VARIETEA MONDO ».

Ĉi-tie ni instruos niajn membrojn kaj konsulojn pri la tuta liga afero, pri ĝia evolado. pri varieteaj novaĵoj k. t. p. Oni publikigos la nomojn de ĉiuj varieteaj konsuloj kaj de estontaj novaj membroj. Oni instigos ankaŭ specialan esperantan parolejon, en kiu oni respondos mallonge ĉiujn ĝenerale interesajn priligaĵn demandojn. Pro tio varietea mondo ne nur interesos niajn liganojn kaj konsulojn, sed ankaŭ ĉiujn aliajn samidanojn, kaj ni esperas, ke ĝi havigos al ni multe da novaj aroj kaj amikoj.

La fonda jaro de l'ligo 1909 preterpasas. En ĝi ni nur havis mallongan tempon por labori. Sed en la nova jaro ni fervore laboros, por ke la semo plantita en pasinta jaro eligu el la tero kaj jam donu fruktojn. Al ĉiuj niaj samideanoj, kiuj tiel afable helpis nin ĝis nun, ni korege dankas kaj esperas, ke ili ankaŭ plue donos sian helpon al nia ligo. Tiamaniere ion prosperu la ligo direktantaro, belege konstrui la ligan konstruaĵon, ke ĝi estu ornamaĵo en Esperanto. Antaŭen samideanoj! Venu al ni kaj kunlaboru kun ni. La artistoj ne forgesos la afablan bonvenon en la esperantistaro kaj estos dankefaraj por tio.

Pro jaraŝanĝo al ĉiuj membroj, konsuloj, helpantoj kaj ligaj amikoj feliĉan novjaron!

La Estraro de V. E. L.

Esperanto - Movado

La jaro pasis. Venis la tempo ĵeti rigardon malantaŭen, fari la ĝeneralan bilancon. Kaj vere ĉiu esperantisto nun sin demandas: « Kion alportis al nia movado la pasinta jaro? » Ni laŭ nia povos penas fari respon pri nia pasinta agado. Novaj societoj estis fonditaj dum 1909 en:

Afriko	
Kaplando,	1
Insulo Maŭricio,	1
Entute,	2
En Afriko ekzistas nun 17 societoj.	
Ameriko	
Argentina Respubliko,	1
Brazillando,	9
Kanado,	1
Kubo,	2
Usono,	29
Meksiklando,	2
Kolombio,	1
Entute,	45
La nombro de la nun ekzistantaj en Ameriko societoj estas 283.	
Azio	
Hinujo,	1
Rusujo Azia,	1
Turkujo Azia,	1
Japanujo,	2
Entute,	5
Ĝenerala sumo por Azio 31.	
Eŭropo	
Aŭstrio,	30
Belgiujo,	12
Britujo,	24
Francujo,	21
Germanujo,	94
Hispanujo,	14
Rumanujo,	4
Rusujo,	20
Svisujo,	6
Bulgariujo,	2
Hungariujo,	5
Portugaliujo,	4
Holandujo,	1
Danujo,	3
Entute,	240

Ligaj Informoj

Al la konsuloj. — Pro manko da loko ne estas eble al la redakcio, jam publikigi en ĉi-tiu numero la nomojn de l'ligaj konsuloj. Ni faros tion regule de post apero de l'proksima No.

Ankoraŭ en ĉi-tiu monato niaj konsuloj ricevos detalan ĉirkuleron pri internaj ligaj aferoj.

..

Pro deŝarĝigo de l'ĉefsekretario oni elektis kiel redaktoro S-ro'n K. Bigalke, Bromberg, Germanujo, Berlinerstrasse, 30, al kiu oni bonvolu adresi ĉiujn ĝenerale interesajn pri varieteaj informoj.

Ĉiujn aliajn informojn, informetojn, k. t. p. oni bonvolu adresi al la *oficejo*, al l'ĉefsekretario Otto Linse, Bromberg, Germanujo, Bromberg, Neuer Markt, 8.

B.

Ĉiuj Esperantistoj repagu sian kotizaĵon por 1910.

La Kongreso de la Bohemaj Esperantistoj

Pro manko de loko ni ne povis pli rue enpresi la suban interesan raporton.

Efektivigis la revo de bohemaj Esperantistoj — unua nacia kongreso — arangita la 26, 27, 28 de septembro.

Tiu ĉi grandioza manifestacio pruvis, ke la ideo de helpa lingvo trovas la plej bonan komprenon en ĉiuj sferoj de bohema nacio.

Sukcesa rezultato de la kongreso estas jam nun videbla. Dum antaŭe en multaj urboj interesiĝis pri Esperanto sole individuoj, dediĉas al ĝi hodiaŭ merititan atenton la plej gravaj korporacioj kaj el multaj lokoj alvenas preskaŭ ĉiutage sciigoj pri fondado de novaj kluboj, kiuj plimaltigas la nombron de la societoj, grupigitaj en Centra Asocio Bohema Unio Esp.

Tiu ĉi morala sukceso estas la plej bona rekompenco al ĉiuj membroj de la prepara komitato, kiuj oferefe laboradis por atingi la fiksitan celon. Kun senlaca zorgemo direktadis la preparajn laborojn s-oj: Jan Hradil, prez., Ing. Fr. Kůhl, vicprez., V. Parík, sek., J. Kopecký, kasisto, kaj vico da fervoraj laborantoj, membroj de esp. kluboj en Praha.

La kongreson diskonigadis multnombraj raportoj en ĉiutagaj ĵurnaloj bohemaj kaj en esp. gazetoj fremdlandaj, broŝuroj kaj afiŝoj dissendataj al ĉiuj interesiĝantoj kaj elpendigataj en ĉiuj pli grandaj urboj, gustoplenaj glumarkoj kaj artistaj vidajkartoj.

Plej multe oni klopodis gajni por la kongresaj kunvenoj ejojn, korespondajn al signifo de tia ĉi manifestacio: Malferma kaj fermo de la kongreso okazis en halo de Fruka Borso, kongresa agado de la dua tago estis transmitita en kunsidan salondon de la Komerca kaj Industria Ĉambro, ekspozicio estis arangita en artista salono de esp. librejo de S-ro Topič. Por la esp. teatra prezentado oni elektis l'ltiman teatron en Smichov (antaŭurbo de Praha), la ekzameno pri Esp. havis lokon en bohema Politekniko. De la nomitaj konstruaĵoj fliris esperantaj standardoj dum la tuta kongreso.

La plej grandan brilon liveris al la kongreso protektorato de urbestroaro de reĝa ĉefurbo Praha, kiu donacis al kongresaj celoj sumon de 500 K.

La saman komplezemon montris la urbestroaro de antaŭurbo Kralovské Vinohrady, kiu per subvencio de 50 K ankaŭ esprimis sian simpatian al nia ideo.

Same oni devas danki al multaj societoj kaj al apartaj amikoj de Centra Asocio B. U. E., kiuj per rimarkindaj sumoj helpis pligrandigi sukceson de la bohema manifestacio.

Kongresa movado translokiĝis el oficejo (en kafejo « Union ») ankaŭ en aventuon de Praha; kaleŝoj ornamitaj per esp. flagoj altiris la plej grandan atenton de pa-

santoj, kiuj vive diskutadis pri Esp. En la elmontraj fenestroj de librovendistoj aperis verkoj esperantaj sur la ĉefa loko kaj ĉiuj penis esti informita pri la kongreso kaj pri Esp. mem. Gazetariikoloj rilatantaj Esperanton fariĝis ĉefa temo de interparoladoj en publikaj lokoj — estis neniu, kiu ne elmontris intereson pri Esperanto. Oficejo de B. U. E. vivigis per vizito de kongresitoj, kiuj alvenadis el tuta Aŭstrio kaj fremdlando. El pli grandaj bohemaj urboj estis organizitaj specialaj ekskursoj.

Sabaton, okazis propaganda parolado de S-ro Dro. Fousek pri la signifo de Esperanto, sekvita kun intereso de kelke da centoj de aŭskultantoj.

Dimanĉon matene estis la kongreso solene malfermita en la Fruka Borso; la granda, bele ornamita halo estis okupita de 360 kongresanoj. Arango de la ornamoj estis tre gustoplena: ĉirkaŭ la muroj estis fiksitaj flagoj de ĉiuj slavaj nacioj, super la podiumo pluŝa drapiraĵo kun brodita emblemo de Bohemujo — duvosta leono, frunte granda bildo de D-ro Zamenhof. Sur la podiumo okupis lokon la elektita komitato kaj delegitoj el fremdlando kaj de ĝrupigitaj societoj. Inter la gastoj oni rimarkis multajn eminentulojn.

La kunveno estis malfermita per la himno « La Espero ». Poste alparolis prezidanto de Unio Esperantista s-ro Hradil, sciigante, ke D-ro Zamehof akceptis la titolon de honora prezidanto de la kongreso kaj ke urbestro de Praha senkulpiĝas sian foreston. Tiam vicprezidanto de Eksporta Bohema Societo s-ro Volesky malfermis la kongreson, aludinte la venkan kaj triumfan progreson de Esperanto en bohemaj landoj.

Prezidanto, salutinte la delegitojn kaj gastojn, parolas pri la signifo de kongresoj naciaj kaj dankas al ĉiuj, kiuj helpis efektivigon de nia unua manifestacio. S-ro Kůhl legas nun leteron de D-ro Zamenhof kaj grandan vicon da salutaj telegramoj kaj leteroj venintaj el ĉiuj urboj kaj el la plej malproksimaj landoj.

Poste sekvis aplaŭde aŭskultitaj paroladoj de fremdaj reprezentantoj: Fino Lililian Holt por Anglujo, s-ro Mirosěviĉ de Sorgo por Kroatio, s-ro Peŝigargov por Bulgariujo, s-ino Salmfels por Francujo, s-ro Steier por Germanujo, s-ro Ohlson por Svedujo, s-ro Boschan por germana societo en Praha, s-ino Hradilova por bohemia virinoj. Grupigitaj societoj sendis telegramojn al delegitojn. Sume estis prezentataj el 40 societoj 33. Reprezentanto de Sokola Unio salutis en nomo de bohemiaj gimnastoj.

La kongreso sendis salutajn telegramojn al aŭstria imperiestro, al nia kara majstro, al ĉefa propagandisto prof. Cart kaj al direktoro Durieux. Post fermo de la kunsido forveturis la ĉeestintoj per flagornamitaj veturiloj al komuna tagmanĝo en « Nacion Domon » en Kral. Vinohrady (antaŭurbo). Posttagmeze okazis eksterordinara ĝenerala kunveno de Centra Asocio B. U. E., kiu elektis sekvantajn komitatojn: Jan Hradil prez., Prof. dr. V. Rosický vicprez., Boh. Davidek kaj red. Ed. Kůhl sekret., Jar. Kopecký kaj. Laŭ propono de s-o Ed. Kuhl estis unuanime konsentite, ke estu invitita por jaro 1910 slava kongreso en Bohemujo kaj tiu ĉi decido estis publike proklamita kaj aprobita en la ferma kunsido kongresa. La kongreso ĉeestita de 360 partoprenintoj kaj ĝenerala kunveno reprezentanta 46 societojn komitis la komitadon de Centra Asocio Bohema Unio Esperantista per preparaj laboroj.

Je honoro de kongresanoj estis arangita vespere Solena Festo, sur kies programo estis granda vico da kant-kaj muzikpecoj de bone konataj bohemiaj artistoj.

Lundon okazis en ĉambro de bohema politeknika lernejo kunsido de Ekzamena komisio de Centra Asocio B. U. E., kiu ekzamenis kvar kandidatojn, el kiuj tri tre bone sukcesis. Post specialaj kunvenoj, inter kiuj ni nomas tiun de delegitoj de U. E. A. kaj ĝeneralan kunvenon de Ligo de izolaj samideanoj bohemiaj en Aŭstrio,

estis daŭrigata kunsido de ĉiuj kongresanoj, en kiu parolis tre interese pri elektitaj temoj s-oj red. E. Kůhl, F. K. Svačina, D-ro Fousek kaj K. Prochazka.

La unua traktas pri Esperanta literaturo kaj ĵurnalistiko. (Statistiko pri la literaturo estas pli potenca argumento pri vivo de Esperanto ol teoria parolado. Signifo de « Fundamento de Esperanto », kiu ĵus eliris en bohema traduko. Ĉefaj verkistoj esperantaj. Eldonejoj. Historio de gazetoj. Specialigo de propaganda laboro — gazetoj fakaj. Literaturo por fakistoj kaj blinduloj; muzikaĵoj. Bohemaj ŝlosiloj de Ĉeĥe, disvenditaj kaj disdonitaj en 50.000 ekz. inter Bohemojn.)

S-ro Svačina: Pri signifo de Esperanto por instruisto. (Solve de la problemo de lingvo internacia per Esperanto. Favoro de ĵurnalistoj. Instruado pri E. en fremdlandaj kaj bohemaj lernejoj. Esperanto en Lille. Kolektado de vidajoj k. t. p. el fremdlando. Intereso pri E. inter lernantoj. Informoj reciprokaj, vojaĝoj, somerleĝejoj ĉe fremdlingva samideano-instruisto. Instigo al enkonduko de Esperanto en ĉiujn lernejojn.)

D-ro J. Fousek: Esperanto por juristo. (Malfacilaĵoj en aŭstria leĝaro publikigata en 10 lingvoj, kies traduko ne signifas ĉiam la samon! Ekzisto de esperanta traduko estas bona helpilo ankaŭ ĉe starigo de novaj leĝoj fremdlande. Komuna leĝo pri k-lkaj komercaferoj,ambio, Signifo de E. por kriminalisto. Internacia juro, paĉaj konferencioj.)

K. Prochazka: Signifo de Esperanto por la bohema nacio. (Esperantisto povas ĉiam servi al sia nacio per Esperanto. E. koncernas sole rilatojn kun fremduloj. La vera kosmopolitismo kaj internaciismo ne postulas, ke oni forgesu sian patrujon. E. por malgrandaj nacioj; informoj al fremduloj pri politika kaj historia situacio, raportoj pri okazintoj en nacia vivo. Artikoloj de bohemiaj Esperantistoj en fremdaj gazetoj. Esperantistaj gastoj en Praha; gvidlibro esperanta. Internacia vivo.)

Posttagmeze oni vizitis la urbon kaj la esperantan ekspozicion: tiu ĉi « ora najlo » surprizis per granda kvanto da elmontraĵoj kaj belgusta arango eĉ niajn fremdajn gastojn, kiuj vidis la ekspozicion kongresajn kaj kiuj plej laŭde sin esprimis pri tiu ĉi interesa kolektaĵo. El dek mil postkartoj, kiujn la bohemiaj samideanoj prunte donis je dispono de la arangantoj, oni elkonstruis vastan labirinton. Granda surmura karto de Bohemujo kaj multaj statistikaj bildoj montris la potencan kreskadon de Esperanto kaj de B. U. E. Sur la [abloj estis elmontrita preskaŭ la tuta literaturo de Esperanto. La biblioteko de Esperantista Klubo en Praha mem enhavas preskaŭ 600 verkojn. Historie valorajn verkojn oni vidis en riĉa kolekto de redakcio de « Ĉasopis Ĉeských Esperantistů ».

Vespre pleniĝis la teatro en antaŭurbo Smichov, kie oni ludis laŭ iniciato de bone konata bohema artisto Tišnov esperanten tradukitan « La koboldo de Zvikov » kaj boheman komedion « La burĝono ». Koncerne la esperantan parton oni devas elkonfesi, ke la tradukinto (s-ro V. Tobek) kaj ĉiuj aktoroj multe servis al Esperanto, doninte al bohema publiko okazon priŝati ĝian belsonecon kaj riĉecon.

Mardon, sekvis la dua vico de paroladoj: K. Kuthan: Pri signifo de Esperanto por studentoj. (Studenta rondeto esperantista en Praha, nova gazeto Studento.)

Red. E. Kůhl esperante: Tutmondaĵ kongresoj esperantistaj kaj ilia celo. (Historio de Esperanto, unua kongreso, okazo, por fondado de fakaj societoj, ebleco vojaĝi tra landoj fremdlingvaj.)

Rev. Kratochvíl: Esperanto porturistoj. (Priskribo de nunjara vojaĝo en Londonon kaj tra Antverpeno, U. E. A.)

Prof. Dr. Rosický: Esperanto por scienculoj. Lingvo latina. Comenius 1611 pri helpa lingvo. Internacia Scienca Asocio T. E. K. A.)

La paroladoj estis aŭskultitaj kun plej viva intereso kaj aperis laŭvorte represitaj

en Oficiala Raporto eldonita de red. de « Ĉasopis Ĉeských Esperantistů ».

Tagmeze estis la Kongreso solene fermita.

Post la festaj tagoj aperis en bohemiaj gazetoj longaj raportoj pri la manifestacio, kio plej multe altiris atenton je signifo de Esperanto kaj tiu oni rimarkis laŭ granda kvanko da informopetaj leteroj venintaj en la oficejon de B. U. E., ke la kongreso atingis sian celon. Ĉar la komito de B. U. E., ke la kongreso atingis sian celon. Ĉar la komitato de B. U. E., ne povus de nun respondi ĉiujn similajn leterojn por sia laboro organiza, ĝi transdonis ilin al nova, laŭ iniciato de s-ro K. Prochazka ĵus fondita Bohema Propaganda Societo Esperantista (B. U. E.), kiu fariĝos tiel « la dekstra brako de Unio ».

Ĉ. Ĉ. E.

Ĉiuj grupoj devas eldoni Gvidfoton.

AL ĈIuj NIAJ LEGANTOJ NIA PLEBISCITO

Antaŭ unu jaro *Esperanto* aperis en malgranda modesta formato. Ĉu niaj legantoj rememoras ankoraŭ tiun tempon? Dufoje ni pligrandigis la formaton kaj hodiaŭ *Esperanto*, per sia aspekto, povas konkuri kun ĉiu ajn nacia ĵurnalo. Sen plialtigo de prezo ni duobligis la materialon, ni aldonis ilustraĵojn, ni kreis novajn rubrikojn, ni unuverte penis fari la gazeton ĉiam pli utila kaj pli interesa. Ke tion ĉi ni povis efektiviĝi facile, sen malhelpo, simple, ĉar troa mono alfluis al nia kaso, neniu havu la naivecon kredi, ke ni mem sukcesis atingi la efektivigon de ĉiuj niaj deziroj kaj ambicioj neniu ankaŭ kredu. Ni simple penis plibonigi, laŭ niaj rimedoj cetero tre modestaj, tion, kio jam ekzistis, sed ni ne kaŝas ke inter la nuna ĵurnalo kaj ĉi tiu, kiun ellaboras niaj revoj, ekzistas ankoraŭ tre multaj poŝoj. Ni esperas tamen iom post iom plibonigi *Esperanto* kaj malpligrandigi la distancan inter la realaĵ kaj nia celajo.

Antaŭ ĉio ni dezirus sciĝi la opinion de niaj legantoj pri nia gazeto. Ĵurnala direktoro havas la devon de tempo al tempo konsulti sian publikon, ĉerpi el tiu pura fonto novajn instruojn, aŭskulti novajn dezirojn, senti la kverigon de novaj bezonoj. Tial ni hodiaŭ nin turnas al nia legantaro kun la peto, ke ĝi bonvolu unufoje esprimi siajn opiniojn rilate al *Esperanto*. Ĉu bonvolu ekzemple respondi la jenajn demandojn: ĉu la nuna formato plaĉas? Ĉu oni deziras vidi la gazeton aperantan pli ofte aŭ kun pli granda materialo? Ĉu la nombro de la ilustraĵoj devas esti pligrandigata aŭ plimalgrandigata? Ĉu la felietono estas necesa? Ĉu la rubriko « Socia Vivo » estas pligrandiginda? Ĉu ekzistas tro aŭ ne sufiĉe da novaĵoj pri la Esperanto-Movado kaj pri U. E. A.? Kiujn novajn rubrikojn oni povus krei? Kiujn oni juĝas neutilaj? Ĉu la materialo estas sufiĉe diversa? Kiel pligrandigi nombron de la legantoj? Ĉu oni deziras konkursojn kaj, se jes, pri kio? k. t. p., k. t. p.; oni povas senfine plimultiĝi la demandojn. Ĉu ajn persono, kiu interesiĝas al nia gazeto, estas insiste petata konigi al ni sian opinion pri tiuj demandoj tute malkaŝe, ne evitante kritikojn, kiuj estas por ni tre utilaj. El la ricevitaj respondoj ni faros specialan artikolon kaj el la ideoj kaj deziroj esprimintaj penas eltiri la instruojn necesajn por plibonigi nian ĵurnalon. Memkompreneble oni donu al ni deojn realigeblajn en la nuna stato de nia movado kaj ne faru tro longajn ekskursojn en la ĝardeno de l'fantazio...

Por faciligi nian laboron ĉiuj komunikaĵoj estu skribitaj *sur aparta* poŝtarko al paperfolio kaj ne miksataj kun aliaj demandoj. Eĉ anonimaj respondoj estos plezure legataj kaj konsiderataj...

Ni esperas, ke plej multaj estos la legantoj, kiuj partoprenos en tiu plebiscito — pro kio ni ilin antaŭe dankas.

..

Lastaj vortoj. La publikigo de *Internacia Esperanta* gazeto prezentas multe pli da malfacilaĵoj ol unuavide ŝajnas, unue ĉar relative malgranda estas la publiko Esperantista, due pro la eksterlandaj poŝtelspezoj tre altaj la kosto estas multe pli granda ol tiu de similaj naciaj gazetoj. Tial estas necese, ke niaj amikoj nin laŭ eble subtenu. Ni deziras nenion plu, krom la plenumo de la jenaj du punktoj:

1° La personoj, kiuj estas avizataj pri la finigo de sia abono kaj kiuj deziras ricevi plue la gazeton, bonvolu nepre *tuj* resendi sian reabonon. Tio treege simpligas nian taskon kaj por la abonanto estas vere ne granda laboro. Se abonantoj ne repagas en la fiksita tempolimo aŭ ne rifozas la gazeton, ni sendas al ili poŝtan repagon (en la landoj, kie tio estas ebla), aldonaŭte la elspezojn, sed tiuokaze ili bonvolu pagi. Personoj, kiuj, ne dezirante reaboni eĉ ne resendas la ĵurnalon (kio kostas neniam) kaj lasas nin senŝi poŝtrepagilon (tre karan por fremdlandoj), kiu ni i ne pagas, havas vere nenian senton pri ĝentileco aŭ simpla honesteco.

2° La Delegitoj de U. E. A., kiuj deziras enradikiĝi U. E. A. ĉe la membroj de sia regiono kaj konigi al ili nian Asocion kaj ĝiajn progresojn, organizu vendadon de *Esperanto*, ĉu ĉe la grupaj kunvenoj, ĉu pli bone ĉe la Esperanto-Oficejo. Ni rememorigas, ke ni faras rabaton da 25 0/0 por ĉiu mendo de almenaŭ 5 ekz. sendotaj al la sama adreso. Ĉie, kie ĝi estis uzita, tiu sistemo liveris bonajn rezultatojn.

ESPERANTO.

REKLAMO

TARIFO

Una paĝo . . . \$ 240 1/8 kolono . . \$ 5
Unu kolono . . . 40 1/16 — . . 2.50
1/2 — . . 20 1/24 — . . 1.75
1/4 — . . 10

Rabato da 10 % por 3 reklamoj, 25 0/0 por 12 reklamoj; 50 0/0 por 24 reklamoj.

Nenia alia rabato aŭ prezo konsentata.

Sin turni al la Administrejo, 8, rue Bovy-Lysberg, Genève (Svisujo) aŭ al la ĝeneralaĵ agentoj: G. Warnier, 15, rue Montmartre, Paris; Presejo de Esperanto, 15, rue Amiral-Roussin, Dijon (Francujo); C. kaj G. Browne, Wellington St., Strand, London (Anglujo); Germana Esperanto-Librejo, Rathausstr, Leipzig (Germanujo); Traduka Oficejo, 6 Schleinitzstr, Bromberg (Germanujo); Librejo Saharof, Tverskaja 29, Moskvo (Rusujo).

ESPERANTO estas la plej bona internacia reklamilo por ĉiuj komercistoj, industriistoj, financistoj, aferistoj,

Ĉar ĝi estas la plej legata el ĉiuj Esperantaj gazetoj,

Ĉar ĝi havas legantojn en 44 landoj de l'terglobo,

Ĉar ĝi estas la oficiala organo de U. E. A. kaj estas uzata de ĉiuj Delegitoj, Konsuloj, Esperanto-Oficejoj.

Ĉar ĝi estas gazeto, kiun oni zorge konservas, kies ĉiun numeron legas ne unu persono, sed multaj, ĉe la kursoj, grupoj, k. a.

AVIZO. — La Administrejo serĉas en ĉiuj lokoj bonajn reklamo-makleristojn. Oni sin turnu al ĝi pri la kondiĉoj kaj pluaĵ informoj.

ANONCETOJ

TARIFO

Korespondado. — Unu enskribiĝo \$ 0.30 (fr. 0.75).

Pl = poŝtkartoj ilustritaj; L = leteroj; PM = poŝtmorkoj.

Petoj kaj proponoj; Komercaj reklamoj. — Unu linio (40 literoj) : \$ 0.15 (fr. 0.40).

Por ĉiuj anoncetoj, rabato da 10 % por 3 enpresoj, 25 % por 12 enpresoj, 50 % por 24 enpresoj.

La Esperanto-Movado, la 1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1

